

זקן נתן וכל יעבור

סדר הלמוד ליום א' אייר (ב' דראש חדש אייר/ ט"ז לעומר)

סדר לקוטי מוהר"ן הי"ח:

הזרה ק"ג

וּנְפָרְעִין מִן הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשֵׁלָא מִדַּעְתּוֹ (אבות פ"ק ג'). כי שמעתי בשם הבעל-שם-טוב: כי קדם כל גזר דין שבְּעוֹלָם, חַס וְשָׁלוֹם, מְאֻסְפִין כָּל הָעוֹלָם אִם מִסְכֵּימִין לְהֵדִין הֵהוּא. וְאַף אֶת הָאִישׁ בְּעֶצְמוֹ שֶׁנִּגְזַר עָלָיו הֵדִין, חַס וְשָׁלוֹם, שׁוֹאֲלִין אוֹתוֹ אִם הוּא מִסְכֵּים, אֲזִי נִגְמַר הֵדִין, חַס וְשָׁלוֹם. וְהַעֲנִין, כִּי בּוֹדָאי אִם יִשְׁאַל לוֹ בְּפִרוּשׁ עַל עֶצְמוֹ, בּוֹדָאי יִכְחִישׁ וַיֹּאמֶר שְׂאִין הֵדִין בֵּן. אֲךָ מִטְעִין אוֹתוֹ, וְשׁוֹאֲלִין אוֹתוֹ עַל כִּיּוֹצֵא בּוֹ, וְהוּא פּוֹסֵק הֵדִין, וְאֲזִי נִגְמַר הֵדִין. וְכַעֲנִין שְׂמָצִינוּ בְּדוֹד הַמְּלָךְ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, בְּבוֹא אֱלֹיו נָתַן הַנְּבִיא וְכוּ', וְסִפֵּר לוֹ מַעֲשֵׂה הָאֲזִיחַ (שְׁמוּאֵל ב' י"ב) עָנָה וְאָמַר: חֵי ה' וְכוּ', וְאֶת הַכִּבְשָׁה וְכוּ', אֲזִי נִפְסַק הֵדִין עַל דְּוֹד כַּאֲשֶׁר יָצָא מִפִּיו. וְזֶהוּ וְנִפְרְעִין מִן הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ, כְּלוּמַר שְׁשׁוֹאֲלִין דַּעְתּוֹ. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא שֵׁלָא מִדַּעְתּוֹ, כִּי אִינוּ יוֹדְעִין שֶׁהֵדִין הוּא עָלָיו:

וְהַעֲנִין הוּא עֵמֶק מְאֹד, אִיד שׁוֹאֲלִין כָּל אָדָם. כִּי בְּכָל הַדְּבָרִים וְסִפּוּרִים שְׂאָדָם שׁוֹמֵעַ, יִמָּצֵא שָׁם דְּבָרִים גְּבוּהִים וְרָמִים, וְצָרִיד לְזַהַר בְּזֶה מְאֹד, לְבָלִי לְגַמֵּר הֵדִין עַד שִׁישְׁנָה וַיִּשְׁלַשׁ, כִּי הוּא סִכְנַת נְפֻשׁוֹת. וְהַדְּבָרִים עֲתִיקִים, כִּי יֵשׁ בְּזֶה בְּעֵנִין סִפּוּרֵי דְּבָרִים עֲנִינִים גְּבוּהִים: וְזֶה (בְּרִכּוֹת ה'): 'חֲבִיבִין עָלֶיךָ יְסוּרִין אָמַר לוֹ לֹא הֵן וְכוּ', הֵב לִי יָדְךָ, יְהִב לָהּ יָדָא וְאוֹקְמָה'. כְּלוּמַר אִם אֵין אַתָּה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רכ • צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" •

• "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות •

**חֲפִץ בָּהֶם, הֵב לִי יָדָךְ עַל זֶה, שְׂאִין אֶתְּהָ רוּצָה בָּהֶם בְּאַמֶּת. אֲזִי
יֵהֵב לָהּ יָדָא, וְאוֹקְמָה:**

תּוֹרַת קִיָּד

הַמְּכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְּכִין לָאָרֶץ מָטָר וְכוּ' (תהלים קמ"ז).
 כי טוב מאד מעלת הצדיקים הגנוזים, שהן יכולין לקבל שפע ורב טובה להמשיך להעולם, ואינם שואלים עליהם, ואינם מקטרגים עליהם, מחמת שהם גנוזים ואינם מפרסמים. אך אפלו מי שהוא מפרסם, כשיש עליו מחלקת הוא תעלת לזה. כי המחלקת מכסה עליו, ועל-ידי-זה יכול להמשיך שפע להעולם, ולא ימחו ויקטרגו עליו. וזה המכסה שמים בעבים, שמים הוא בחינת הצדיק, על-שם אש ומים, הינו אהבה ויראה, ועל-שם זה נקרא הצדיק שמים. וזה המכסה שמים בעבים, מלשון עביות וגשמייות, שמכסה את הצדיק בעביות וקשיות, שמקשין וחולקין עליו. ועל-ידי כסוי המחלקת והקשיות האלו, המכין לארץ מטר, כי על-ידי-זה יוכל להמשיך שפע בלי קטרוג כנ"ל:

וְזֶה (תהלים ל"ז): צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וְכוּ', שֶׁהָרָשָׁע שֶׁחוֹלֵק עַל הַצַּדִּיק הוּא רַק צוּפָה, הֵינּוּ צַפּוּי וְכַסּוּי עַל הַצַּדִּיק, כִּי שִׂיבֹל לְהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע כַּנ"ל. אֲךְ וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ, שֶׁהָרָשָׁע מְבַקֵּשׁ לְעַקֵּר וּלְהַמִּית, חֵם וְשָׁלוֹם, אֶת הַצַּדִּיק, ה' לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ: (זה הענין מבאר לעיל בסימן פ"ח בשנוי לשון קצת. ועי' עוד מזה לקמן סימן ר"ח):

תּוֹרַת קִטָּד

וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרַחֵק וּמִנְשָׂה נָגַשׁ אֶל הָעָרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹקִים. (שמות כ) כי מי שהוא חולף בגשמייות כל

יָמָיו, וְאַחַר כֵּן נִתְלַהֵב וְרוֹצֵה לִילֹךְ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי מִדַּת הַדִּין מְקַטְרֵג עָלָיו, וְאֵינוֹ מַנִּיחַ אוֹתוֹ לִילֹךְ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמִזְמִין לוֹ מְנִיעָה. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חָפִץ חֶסֶד הוּא (מִיכָה ז). וּמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל בְּהַמְנִיעָה הַזֹּאת (עֵינִן לְמַטָּה). וּמִי שֶׁהוּא בֵּר דַּעַת, הוּא מִסְתַּכֵּל בְּהַמְנִיעָה, וּמוֹצֵא שֵׁם הַבוֹרֵא בָרוּךְ הוּא, כְּמוֹ דְאִיתָא בִירוּשְׁלָמִי (תַּעֲנִית פ"א): 'אִם יֹאמֵר לָךְ אָדָם הֵיכָן אֶלְקִיךָ תֹאמַר לוֹ בְּכָרְךָ גָּדוֹל שְׁבַאֲרָם, שֶׁנֶּאֱמַר: "אֵלַי קִרְא מִשְׁעִיר". וּמִי שֶׁאֵינוֹ בֵּר דַּעַת, כְּשֶׁרוֹאֶה הַמְנִיעָה חוֹזֵר תַּכְף לְאַחֲרָיו. וּמְנִיעָה הוּא בְּחִינַת עֲנָן וְעֶרְפֶּל, כִּי עֲנָן וְעֶרְפֶּל הֵינּוּ חֹשֶׁךְ, חֹשֶׁךְ הוּא לְשׁוֹן מְנִיעָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית כ"ב): "וְלֹא חֹשֶׁכֶת". וְזֶה פֶּרוּשׁ הַפָּסוּק, וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרַחֵק, כִּי כְשֶׁרוֹאִין הָעֶרְפֶּל, הֵינּוּ הַמְנִיעָה כַּנִּלְ, עוֹמְדִין מֵרַחֵק. וּמִנְשָׂה, שֶׁהוּא בְּחִינַת דַּעַת כָּל יִשְׂרָאֵל, נִגְשׂ אֶל הָעֶרְפֶּל, אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹקִים. הֵינּוּ אֵל הַמְנִיעָה, שָׁבָה בְּעֲצָמָה נִסְתָּר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

עוֹד שָׁמַעְנוּ בְּזֶה מִפִּי הַקְּדוֹשׁ, שֶׁחוֹסֵף לְבָאֵר הָעֲנָן הַנִּל, מֵהַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ מִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַמְנִיעָה כַּנִּל. וְאֹמַר: כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹהֵב מִשְׁפָּט (ישעי' סא, תהלים לז) וְגַם הוּא אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל. אֵךְ אֶתְהַבְּתוּ שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת יִשְׂרָאֵל, הֵיא גְדוּלָה יוֹתֵר מִהָאֶתְהַבָּה שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת הַמִּשְׁפָּט (עֵינִן זוּהַר אִמּוֹר צט). וְעַל כֵּן כְּשֶׁהַמִּדַּת הַדִּין מְקַטְרֵג עַל מִי שֶׁאֵינוֹ רֹאֵי לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לְבָלִי לְהַנִּיחוֹ לְכַנֵּס לְדַרְךְ הַחַיִּים, לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֱמֶת וּלְדַרְךְ הָאֱמֶת. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא אוֹהֵב מִשְׁפָּט, עַל כֵּן הוּא יִתְבָּרֵךְ מְכַרַח כְּבִיכּוֹל לְהַסְכִּים לְהַזְמִין לוֹ מְנִיעוֹת לְמוֹנְעוֹ מִדַּרְךְ הַחַיִּים, כְּפִי הָרֹאֵי לוֹ לְפִי מַעֲשָׂיו הָרָעִים, עַל־פִּי הַדִּין וְהַמִּשְׁפָּט. כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אֵינוֹ יָכוֹל לְדַחוֹת אֶת הַדִּין, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אוֹהֵב

מִשְׁפָּט כַּנ"ל.

אך מאחר שבאמת הוא יתברך אוהב ישראל, ואותה האהבה של ישראל היא גדולה יותר מהאהבה של המשפט כנ"ל, מה עושה השם יתברך, כי הוא מקרח כביכול להסכים על המניעות למנעו מן האמת, מחמת הדין והמשפט שעליו, כי הוא אוהב משפט כנ"ל. אבל אף-על-פי-כן באמת לאמתו רצונו וקפצו יתברך, שאף-על-פי-כן יתקרב האדם אליו יתברך, כי הוא אוהב ישראל יותר מהמשפט כנ"ל. על כן, השם יתברך נותן רשות להזמין לו מניעות, אבל הוא יתברך בעצמו מסתיר את עצמו כביכול בתוך המניעות. ומי שהוא בר דעת, יכול למצא את השם יתברך בתוך המניעות בעצמן. כי באמת אין שום מניעה בעולם כלל, כי בתקף המניעות בעצמן נסתר השם יתברך, ועל ידי המניעות בעצמן דיקא יכולין להתקרב להשם יתברך, כי שם נסתר הוא יתברך כנ"ל. וזהו ומשה נגש אל הערפל, שהוא המניעה, כי שם האלקים כנ"ל:

הַנּוֹתֵן

צדקה נצול מעברות. כי ככל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים' (שבת קנא:), 'וכל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו' (ברכות לג). וכיון שמרחמין עליו, בהכרח נותנין לו דעת. ואזי נצול מלבוא לידי עברה, כי אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות' (סוטה ג), אבל כשיש לו דעה נצול מעברות. אמן כן יהי רצון:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ד:

ונפרעין מדעתו - קיג

א הבעל-שם-טוב הקדוש זכר צדיק לברכה אמר: קדם שגוזרין גזר דין על איזה איש, שואלין את האיש בעצמו שנגזר עליו הדין ואם הוא מסכים אז נגזר הדין חס ושלום, הינו ששואלין אותו על כיוצא בו והוא פוסק הדין ואז נגזר הדין, בענין שמצינו בדרך המלך עליו השלום, שספר לו נתן הנביא מעשה האורח והכבשה (שמואל-ב י"ב א) ונפסק עליו הדין באשר יצא מפיו. ובכל הדבורים וספורים שאדם שומע צריך לזהר מאד לבלי לגמר הדין כי הוא סכנת נפשות כי יש בענין ספורי דברים ענינים גבהים:

המכסה שמים בעבים - קיד

א כבר מובא מזה הענין לעיל סימן פ"ח עין שם, ובכאן הוסיף לבאר שיש גם רשע שחולק על הצדיק, וכל זה גם כן מכון מלמעלה בכדי שיוכל הצדיק להמשיך השפע, אך הרשע מבקש להמיתו וה' לא יעזבנו בידו:

ויעמד העם מרחוק - קטו

א מי שהוא הולך בגשמיות כל ימיו, ואחר-כך נתלהב ורוצה לילך בדרך כי השם יתברך אז מדת הדין מקטרג עליו ואינו מניח אותו להתקרב להשם יתברך ומזמין לו מניעה, והכסיל בשרואה המניעות חוזר לאחוריו. אבל מי שהוא בר דעת הוא מקרב עצמו אז דיקא להשם יתברך כי הוא מסתכל ומוציא בהמניעה בעצמה את הבורא יתברך כי באמת השם יתברך בעצמו נסתר בהמניעה הזאת:

צדקה מציל מעבירות - קטז

א הנזותן צדקה נצול מעבירות:

סדר ימי מוהרנ"ת הימני:

ב בשנת תקס"ב בחדש אלול זכיתי להתקרב לאדוננו מורנו ורבנו הקדוש והנורא הרב האמת מורנו רבי נחמן זכר צדיק וקדוש לברכה והוא אחז בידי וקרבני ברחמי המרבים, ונשא אותי כשאתה ישא האומן את היונק ותקף אחר ראשי השנה הראשון שנתקרבתי אליו שהוא ראשי השנה תקס"ג, התחיל להרגילני לכתב תורתו הקדושה אבל עדין לא זכיתי לכתב לפני תורתו הקדושה עד אחר שבת חנכה שכתבתי לפני כל התורה ראיתי מנורת זהב (לקיטי מוהר"ן סימן ח') וכך היה דרך כתיבתי לפניו, שהתורה שאמר באותו העת, כמו בשבת חנכה, חזר אחר כך בעת הכתיבה ואמרה לפני פסקא פסקא, שאמר לפני כמה דבורים בלשון אשכנז, ואני ישבתי לפני וכתבתי הדברים בלשון הקדש עד שגמרתי כתיבת כל התורה ועל פי רב חזרתי וקריתי אותה לפניו אחר שגמרתי כתיבתה:

ועצם רבוי המניעות והיסורים שהיה לי באותה השנה שהיא שנת תקס"ג אי אפשר לשער כי כלם היו מתנגדים עלי הן אשתי והן אבי גרו יאיר וכל בני ביתו וכל בית אבי זקני זכרוננו לברכה ויש בזה הרבה לספר מעצם רבוי המניעות שהיה לי בלי שעור בכל נסיעה ונסיעה ובכל תנועה ותנועה ובכל עבדא ועבדא של ההנהגות הקדושות של רבנו זכרוננו לברכה שצוה עלי ועדין איני יודע מהיכן קבלתי כח לעמוד נגד מניעות כאלו אשר קשה לסבלם ותקף באותו החורף גרש אותי אבי גרו יאיר מעל שלחנו,

וְהִכְרַחְתִּי לֶאֱכֹל אֶצֶל אָבִי-זִקְנִי וְזוֹנְתִי אֶכְלָה אֶצֶל אָבִי, נִרוּ יְאִיר
וּבְכָל זֶה יֵשׁ הַרְבֵּה לְסִפּוּר; וְאִף-עַל-פִּי-כֵן עֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
וְהֵייתִי בַחֲרָף הַזֶּה כַּמָּה פְּעָמִים אֶצֶל רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְקִדְּם
חֲנֻכָּה יִשְׁבְּתִי אֶצְלוֹ בְּעֶרְךָ שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת עַד אַחַר שַׁבַּת חֲנֻכָּה
אַחַר כֶּךָ בָּאתִי אֵלָיו סָמוּךְ לְרֹאשׁ-חֹדֶשׁ שְׁבַט, וְנָסַע רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבִרְכָה לְטוֹלְטָשִׁין לְדוּדוֹ הָרַב וְכוּ' מוֹרְנוּ הָרַב בְּרוּךְ זִכְרֵ צַדִּיק
לְבִרְכָה, כִּי אִזּוּ הָיָה עֵדִין שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם אַחַר כֶּךָ נָסַע רַבֵּנוּ
לְמַדְוֵדִיבְקַע וְכוּ' וְאַנְחֵנוּ לְוִינוּ אוֹתוֹ עַד קְהֵלֶת קֹדֶשׁ לִינִיץ וְשֵׁם
נִכְנַס לְהָרַב וְכוּ' מוֹרְנוּ הָרַב גְּדֻלָּהּ זִכְרֵ צַדִּיק לְבִרְכָה וְקִבְלוּ
בְּכַבּוֹד גְּדוֹל, וְגַם כָּל בְּנֵי סִיעֵתֵנוּ שֶׁבָּאנוּ עִמּוֹ קִבַּל אוֹתָנוּ כְּלָנוּ
בְּכַבּוֹד גְּדוֹל, וְשֵׁם שָׁמַעְנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה,

תּוֹרָה:

ג בְּשַׁנַּת תַּקס"ג הַנִּזְכָּר בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ כַּסֵּלוֹ נוֹלַד בְּנֵי שִׁכְנָא שְׁיַחֲיָה
בְּאוֹתוֹ הַחֲרָף שַׁנַּת תַּקס"ג הָיוּ הַנְּשׂוּאִין שֶׁל בֵּיתוֹ מְרַת שְׂרָה תַּחֲיָה
עִם בַּעֲלָהּ מוֹרְנוּ יִצְחָק אֵיזִיק נִרוּ יְאִיר, בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ נִסָּן בְּיוֹם
חֲמִישִׁי בְּקְהֵלֶת-קֹדֶשׁ מְדוּדִיבְקַע וְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה כְּשֶׁנָּסַע
לְמַדְוֵדִיבְקַע כַּנִּזְכָּר לְנִתְעַכֵּב שָׁם עַד אַחַר הַנְּשׂוּאִין וְאַנִּי בְּשִׁמְעִי זֹאת
בְּנַעֲמִירוֹב, אֲזַרְתִּי חֲלָצִי וְנָסַעְתִּי אֵלָיו לְמַדְוֵדִיבְקַע, וּבָאתִי אֵלָיו
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּיוֹם פּוּרִים, וַיִּשְׁבְּתִי אֶצְלוֹ בְּסַעֲדַת פּוּרִים וְהוּא
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה רָקַד הַרְבֵּה בְּאוֹתוֹ הַפּוּרִים גַּם בַּחֲנֻכָּה בְּאוֹתָהּ
הַשָּׁנָה אַחַר הַתּוֹרָה רָקַד הַרְבֵּה, גַּם בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה
רָקַד הַרְבֵּה וְכֵן עַל נְשׂוּאֵי בֵּיתוֹ הַנִּזְכָּר רָקַד הַרְבֵּה וְאָמַר אַחַר כֶּךָ
אַנִּי רָקַדְתִּי הַרְבֵּה בְּשָׁנָה זֹאת וְכוּ' וּכְבָר נְרַשֵּׁם מְעַט מִזֶּה (עֵין
שִׁיחוֹת הָרַ"ן קל"א ח"י מוֹהַר"ן קט"ז, רס"ג) שְׂרָצָה לְבַטֵּל הַגְּזֵרוֹת
וְהַפּוּנְקָטִין שֶׁנִּשְׁמְעוּ אִזּוֹ וְכוּ' כִּי עַל יְדֵי הַמַּחְאֵת כַּף וְרַקוּדִין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רכו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִמֵּתִיקִים דִּינִין וְכוּ' וְאֲנִי זָכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ שָׁם מִפּוֹרִים עַד אַחַר
פְּסַח וְהֵייתִי עַל הַחֲתָנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל בֵּיתוֹ הַנִּי"ל, וְשָׁמַעְתִּי שָׁם
תּוֹרָה גְבוּהָ לְשִׁמְשׁ שָׁם אֶהֱל בָּהֶם (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן סִימָן מ"ט) (וּבְשַׁעַת
אֲמִירַת הַתּוֹרָה הַזֹּאת הִתְחִיל רַק מִפְּסוּק וְהוּא כְּחֹתֵן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ) וְעַצֶּם רַבּוֹי
הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיָה לִי עַל נְסִיעָה זוֹ לְמַדְוֵדִיבְקַע אֵין לְשַׁעַר אַחַר כָּךְ
חֲזַרְתִּי מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם עִם רַבֵּנוֹ זְכוֹרָנוֹ לְבָרְכָה שְׁנַסַּעְתִּי עִמּוֹ
לְשִׁמְשׁוֹ בְּדֶרֶךְ, וְשָׁמַעְתִּי תּוֹרָה הַרְבֵּה וְשִׁיחוֹת נְפִלְאוֹת מִפִּי
הַקְּדוּשׁ בְּדֶרֶךְ וּבֵאתִי לְבֵיתִי בְּשָׁלוֹם וְאַחַר כָּךְ בְּסִמּוּךְ יִצְחָה גַם
זוּגְתִי מִשְׁלַחַן אָבִי גֵרוֹ יְאִיר, וְאִזּוֹ פָּסַק אָבִי לְזוֹן אוֹתָנוֹ וְהִתְחַלְנוּ
לְזוֹן עַל שְׁלַחְנֵי בְּחֻסְדֵי הַשֵּׁם בְּאוֹתוֹ הַקַּיִץ הַרְבִּי הַמְּתַנַּגְדִּים לְשׁוֹן
הָרַע בְּפָנֵי דוֹדוֹ הָרַב וְכוּ' מוֹרְנוֹ הָרַב רַבִּי בְּרוּךְ הַנִּי"ל, עַד שֶׁגַם
הוּא הִתְחִיל לְחַלֵּק עָלָיו זְכוֹרָנוֹ לְבָרְכָה:

בְּאוֹתוֹ הַקַּיִץ בָּזָה אוֹתִי רַבֵּנוֹ פַּעַם אַחַת בְּשַׁבַּת אַחַת, וְאַחַר כָּךְ
כְּשֶׁבָא מִהַדְרֵךְ חֲזַר וְקָרַבְנֵי הַרְבֵּה וּכְאֵב אֶת בְּנוֹ הַרְצֵנִי:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

וְתַאֲוֹת מָמוֹן הוּא עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ. וְכָל־זְמַן שֵׁישׁ עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל
מָמוֹן בְּעוֹלָם, חֲרוֹן־אֵף בְּעוֹלָם; וְכִפֵּי הַבְּטוּל שֶׁל תַּאֲוָה זֹאת, כִּן
נִתְבַּטַּל הַחֲרוֹן־אֵף וְנִמְשָׁךְ חֶסֶד בְּעוֹלָם, וְנִמְשָׁךְ בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת
מְשִׁיחַ, וְנִמְשָׁךְ הַדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּנִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְזוֹכִין
לְהַמְשִׁיךְ חֲדוּשֵׁי־תּוֹרָה נְפִלְאִים שִׁיתְּגַלוּ לְעֵתִיד. גַּם נַעֲשֶׂה עַל־יַד־
זֶה תְּקוּנָא דְּמַרְכַּבְתָּא עֲלָאָה וּמַרְכַּבְתָּא תַּתָּאָה (שם).

זֵאלוֹ בְּנֵי־אָדָם הַנּוֹפְלִים בְּתַאֲוֹת מָמוֹן, וְאֵינָם מֵאֲמִינִים שֶׁהַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יָכוֹל לְפָרְנֵם אֶת הָאָדָם בְּסִבָּה קְלָה, וְרוֹדְפִים אַחַר
פְּרַנְסָתָם בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת, וְהֵם אוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעֶצְבוֹן, וְהֵם מְלֵאִים
עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחָרָה אֵלוֹ בְּנֵי־אָדָם נִקְשָׁרִין בְּפָנִים דְּסִטְרָא־אַחֲרָא,

שֵׁהִם אַנְפִּין חֲשׂוּכִין, מָרָה שְׁחָרָה, עֲבוּדָה זָרָה, בְּחִינַת מִיתָה. אֲבָל אֱלוֹ בְּנֵי-אָדָם שְׁמִשָּׂאִם וּמִתְנַם בְּאַמוּנָה, וּמִתְגַּבְּרִים בְּדַעְתָּם לְהִיזוֹת שְׂמֵחִים בְּחֻלְקָם, וְיִוְדָעִים וּמְאַמִּינִים בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁעַקֵּר הַפְּרִנָּסָה וְהַעֲשִׂירוֹת הוּא רַק מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד, רַק שְׂרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ שִׁיעֲשֵׂה הָאָדָם אֵיזָה סְבָה קְלָה בְּעֵלְמָא, אֲבָל עַקֵּר הַמָּמוֹן וְהַפְּרִנָּסָה הוּא רַק מִהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַד הֵם דְּבִקִּים בְּאוֹר הַפָּנִים דְּקֻדְשָׁה, שֵׁהִם אַנְפִּין נְהִירִין, בְּחִינַת חַיִּים, בְּחִינַת שְׂמֵחָה (שם סי' כג).

ח הַמְשַׁקֵּעַ בְּהַעֲבוּדָה זָרָה שֶׁהוּא תַאֲוֹת מָמוֹן, אֵינּוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה אַחַת, רַק הוּא עוֹבֵד כָּל הָעֲבוּדוֹת זָרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׂבָעִים אַמּוֹת, כִּי כָּל הָעֲבוּדוֹת זָרוֹת תְּחֹבְבִים בַּמָּמוֹן, וְעֲלֵיהֶם צוֹחֶת הַשְּׂכִינָה ק"מ קְלִין: "קִלְנִי מִרֵּאשֵׁי, קִלְנִי מִזְרוּעֵי", כְּמִסְפַּר "מָמוֹן" עִם הָאֲרָבַע אוֹתֵיזוֹת (שם).

ט עַל-יְדֵי תִקּוּן הַבְּרִית-קֹדֶשׁ, וְעַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹתוֹ לְצַדִּיקֵי-אַמֶּת, שֵׁהִם שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִתַּאֲוֹת מָמוֹן, שֶׁהוּא עֲבוּדָה זָרָה, חֲשָׁד וְכוּ' כַּנ"ל, וְנִתְקַשֵּׁר בְּאַלְהוּת, וְזוֹכֵה שְׂיֵאִיר וְיִזְרַח עָלָיו אוֹר פְּנֵי ה' לְחַזוֹת בְּנַעַם ה' וְכוּ' (שם).

י גַּם יֵשׁ עוֹד תִּקּוּן לְתַאֲוֹת מָמוֹן, דְּהֵינּוּ, שִׁיסְתַּכֵּל לְשַׁרְשׁ שְׂמִשָּׂאִם בָּא כָּל הַמָּמוֹן וְכָל הַהֲשַׁפְּעוֹת, וְעַל-יְדֵי הַסְתַּכְלוּתוֹ שֶׁם יִתְבַּטֵּל תַּאֲוֹתוֹ, כִּי שֶׁם בְּשַׁרְשׁוֹ הַשְּׁפַע כָּלוּ הוּא אוֹר צַח וּמְצַחְצַח וְתַעֲנוּג רוּחָנִי, וְאֵין מִתַּאֲוָה אֵלָּא לְמַטָּה; וּמִי הוּא הַפְּתִי יָסוּר הַנָּה לְהַשְׁלִיךְ תַעֲנוּג רוּחָנִי וְלַקַּח תַעֲנוּג עָב? אֲבָל לְזֹאת הַהֲסַתְּכָלוֹת אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא עַד שִׁיתְקַן בְּרִיתוֹ, כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב: "וּמִבְּשָׂרֵי אַחֲזָה אֵלָּה", שֶׁבְתַחֲלָה צָרִיךְ לְתַקֵּן בְּשַׁר-קֹדֶשׁ, וְאֵז יוֹכֵל לְהַסְתַּכֵּל בְּאַלְהוּת. וּבְשִׁבִיל זֶה עַקֵּר הַתִּקּוּן שֶׁל תַּאֲוֹת מָמוֹן הוּא עַל-יְדֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רכח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּרִית, וּבְשִׁמְתֵקֶן בְּרִיתוֹ, אִי אֶפְשָׁר לְפַל לְתַאֲוֹת מָמוֹן (שם).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־תֵהִימוּנֵי:

עָנָה הַמֶּלֶךְ וְאָמַר: מֵאַחַר שֶׁאַתָּה אִישׁ בָּזָה, אֶתֵּן לְךָ סֵפֶר מִכָּל הַמְּשֻׁפָּחוֹת שֶׁל שָׂדִים, כִּי יֵשׁ בְּעָלֵי שִׁמּוֹת שְׂאִינָם יוֹדְעִים רַק מִמְּשֻׁפָּחָה אַחַת, וְאֶפְלוּ אוֹתָהּ הַמְּשֻׁפָּחָה אֵינָם יוֹדְעִים בְּשִׁלְמוֹת אֲנִי אֶתֵּן לְךָ סֵפֶר שְׂכָתוֹב בּוֹ כָּל הַמְּשֻׁפָּחוֹת, כִּי אֶצֶל הַמֶּלֶךְ כְּתוּבִים כָּלָם, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנּוֹלַד נִכְתָּב אֶצֶל הַמֶּלֶךְ וְשָׁלַח אֶת הָאֶחָד, שֶׁהָיָה עִמּוֹ אַחַר הַסֵּפֶר (הֵינּוּ שֶׁהַמֶּלֶךְ שֶׁל הַשָּׂדִים שָׁלַח אֶת הָאֶחָד, שֶׁהָיָה עִמּוֹ בְּתוֹךְ הָעֲגוּל אַחַר הַסֵּפֶר, נִמְצָא שְׂטוֹב עָשָׂה שֶׁהִנִּיחַ אוֹתוֹ עִם עוֹד אֶחָד לְכַנֵּם, כִּי אִם לֹא, אֶת מִי הָיָה שׁוֹלַח?) וְהֵבִיא לוֹ הַסֵּפֶר, וּפָתַח אֶת הַסֵּפֶר, וּרְאָה כְּתוּב בּוֹ אֶלֶף אֲלָפִים וּרְבִי רַבְבוֹת מְשֻׁפָּחוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהִבְטִיחַ הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּא יִזְיָקוּ לְעוֹלָם אֶת כָּל מְשֻׁפָּחוֹתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַזֶּקֶן הַזֶּ"ל, וְצָוָה לְהֵבִיא כָּל הַפֶּאֶטְרָעֵטִין [דְמוֹת דְיוֹקָן] שֶׁל כָּל בְּנֵי מְשֻׁפָּחוֹתוֹ, וְאֶפְלוּ אִם יִהְיֶה נוֹלָד לָהֶם (אֵיזָה יֶלֶד) יָבִיאוּ תִּכְרָף הַפֶּאֶטְרָעֵט שֶׁלוֹ, כִּדִּי שֶׁלֹּא יִהְיֶה נְזוּק שׁוּם אֶחָד מִמְּשֻׁפָּחַת הַזֶּקֶן. אַחֲר־כֵּן, כְּשֶׁהִגִּיעַ זְמַנוֹ שֶׁל הַזֶּקֶן לְפָטֵר מִן הָעוֹלָם, קָרָא לְבָנָיו וְצָוָה לָהֶם וְאָמַר לָהֶם: אֲנִי מַנִּיחַ לָכֶם זֶה הַסֵּפֶר: וְהִלָּא אַתֶּם רוֹאִים שְׂיֵשׁ לִי כֹחַ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה הַסֵּפֶר בְּקִדְשָׁה, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֵינִי מְשַׁתְּמֵשׁ בּוֹ רַק יֵשׁ לִי אֶמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם אַתֶּם אַל תִּשְׁתַּמְּשׁוּ בּוֹ אֶפְלוּ אִם יִמְצָא אֶחָד מִכֶּם שְׂיִוְכַל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ בְּקִדְשָׁה, אַף־עַל־פִּי־כֵן אַל יִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, רַק יִהְיֶה לוֹ אֶמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִפְטָר הַחֲכָם, וְהִלֵּךְ הַסֵּפֶר בִּירְשָׁה וּבֵא לְבֵן בְּנוֹ, וְהָיָה לוֹ כֹחַ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ בְּקִדְשָׁה, רַק שֶׁהָיָה לוֹ אֶמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא הָיָה מְשַׁתְּמֵשׁ בּוֹ, כִּבְאֲשֶׁר צָוָה הַזֶּקֶן וְהַמְדַבְּרִים שְׂיֵשׁ בֵּינֵיהֶם הָיוּ מְפַתִּים אֶת נֶכֶד הַזֶּקֶן הַזֶּ"ל: בְּאֲשֶׁר שְׂיֵשׁ לְךָ בָּנוֹת גְּדוֹלוֹת וְאִין לְךָ

לְפַרְנָסָם וּלְהַשִּׁיאָם, עַל כֵּן הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּזֶה הַסֵּפֶר וְהוּא לֹא הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהֵם מְפַתִּים אוֹתוֹ, וְסָבַר שֶׁלְבוֹ מִיַּעֲצוֹ לָזֶה וְנָסַע לְאָבִיו זְקֵנוֹ עַל קִבְרוֹ, וְשָׂאל אוֹתוֹ: בְּאֲשֶׁר שֶׁהִנַּחְתָּ צוֹאָה שְׁלֵא לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַסֵּפֶר, רַק שִׁיְהִי לָנוּ אֲמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעָתָה הֵלֵב מְפַתָּה אוֹתִי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ עָנָה אוֹתוֹ (הַזְקֵן הַנִּפְטָר הַנ"ל): אַף־עַל־פִּי שִׁישׁ לָךְ כִּי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ בְקִדְשָׁה, מוֹטָב שִׁיְהִי לָךְ אֲמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאֵל תִּשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר לָךְ וְעָשָׂה כֵּן.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ה) יִשְׂרָאֵל וְגַר שֶׁהָיוּ דָרִים בַּחֲצַר וּמַת הַגֵּר מִבְּעוֹד יוֹם וְהַחֲזִיק יִשְׂרָאֵל אַחַר בְּנַכְסָיו אִפִּילוֹ לֹא הַחֲזִיק עַד שֶׁחֲשִׁיכָה אוֹסֵר עַד שִׁיבְטַל רִשּׁוֹתָיו כִּשְׂאֵר יוֹרֵשׁ מִתּוֹ מִשְׁחֲשִׁיכָה אֵין הַמַּחֲזִיק אוֹסֵר שְׁבִהִיתָר הַרְאֵשׁוֹן עוֹמֵד: (ו) א' מִבְּנֵי חֲצַר שֶׁהִיָּה גוֹסֵם אַף עַל פִּי שְׂאִינוֹ יִכּוֹל לַחֲיוֹת בּוֹ בְיוֹם אוֹסֵר עַד שִׁיזְכוּ לוֹ בַּפֶּת וַיַּעֲרְבוּ עֲלָיו וְכֵן קִטֵּן אוֹסֵר אַע"פ שְׂאִינוֹ יִכּוֹל לֶאֱכֹל כּוֹזִית אֲבָל הָאוֹרַח אֵינוֹ אוֹסֵר כִּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר בְּסִימָן ש"ע:

סִימָן שַׁעֲב (א) גִּיּוֹן וְחֲצָרוֹת וְקַרְפִּיפוֹת כּוֹלֵן רִשּׁוֹת אֶחָד הֵם לְכָלִּים שֶׁשֶׁבְּתוֹ בַּתּוֹכָה שְׁמוֹתָר לְטַלְטֵל מִזֶּה לְזֶה אִפִּילוֹ הֵם שֶׁל בַּעֲלִים הַרְבֵּה וְלֹא עִירְבוּ יַחַד מוֹתָר לְטַלְטֵל מַחֲצַר לַחֲצַר אַחֲרָת אוֹ לִגַּג אוֹ לְרֹאשׁ כּוֹתֵל שְׁבִינִיהֶם וּמִגַּג לִגַּג אַחֲרָת הַסִּמּוּךְ לוֹ אִפִּילוֹ גְבוּהָ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה וּמִהִגַּג לְקַרְפֶּף שְׂאִינוֹ יוֹתָר מִסֵּאֲתִים אוֹ שְׁהוֹקֶף לְדִירָה אִפִּילוֹ הוּא יוֹתָר מִסֵּאֲתִים אוֹ לְמִבּוֹי שְׁמַתוֹקֵן בְּלַחֵי אוֹ קוֹרָה אִפִּילוֹ לֹא עִירְבוּ בּוֹ וְאַע"פ שֶׁעִירְבוּ בְּנֵי חֲצַר לְעֲצֻמָּן דְּשִׁכְיָחִי מֵאַנִּי דְּבַתִּים בַּחֲצַר מוֹתָר לְטַלְטֵל כְּלִים שֶׁשֶׁבְּתוֹ בַּחֲצַר זֶה לַחֲצַר אַחֲרָת וְלֹא חִיּוּשִׁינָן שְׁמָא יִטְלַטֵּל גַּם כְּלִים שֶׁשֶׁבְּתוֹ בְּבֵית לַחֲצַר אַחֲרָת אוֹ לִגַּג וְקַרְפֶּף: (ב) קַרְפֶּף יִתָּר עַל

סאתים שלא הוקף לדירה הוי כרמלית ואסור לטלטל ממנו לקרפף אחר להכנים ולהוציא מזה לזה כי אם שתי אמות בזה ושתי אמות בזה: (ג) שתי חצרות שרוצים לערב יחד להתיר אף כלים ששבתו מבתים אין צריכו' עירוב אחר אלא העירוב שעשו כבר יוליכנו אחד מבני החצר בשביל כולם ויתננו באחד מבתי חצר שניה ואם ירצה יוליך שם אפילו פת משלו וכולם מותרים: הגה והוא שעירבו בני חצירו עמו תחלה [תשובת הרא"ש סי"ו] או שאין צריכים לערב כמו שנתבאר סימן ש"ע [ב"י] והוא שעירבו בני חצר השנייה לעצמה ואין בני חצר שניה צריכים פת אחר אלא העירוב שעשו כבר מתירן: (ד) אין שתי חצרות יכולות לערב יחד אלא אם כן יהא פתח ביניהם או חלון שיש בו ד"ט על ד"ט ויהיה קצתו בתוך י"ט הנמוכים לארץ ואז אם רצו מערבין יחד ואם רצו מערבין כל א' לעצמו (ועיין לקמן סימן שפ"ו ס"ב ישראלים הדרים בב' וג' מקומות כיצד יערבו): (ה) חלון שבין שני בתים אפילו הוא למעלה מעשרה אם רצו מערבין יחד והוא הדין לארובה שבין בית לעלייה שאפילו היא למעלה מי' אם רצו מערבין יחד ואפילו אין שם סולם לעלות בו: הגה ומכל מקום בעינן שיהא רחבו ארבעה על ארבעה (ב"י) ואם עשו סריגה לפני החלון בטל ליה מתורת חלון (המגיד פ"ג): (ו) בית שבין שתי חצרות והוא פתוח לשניהם ועירב עם שתיהם אבל החצרות לא עירבו זה עם זה אין לטלטל כלים ששבתו בבתים מחצר לחצר ע"י בית זה שביניהם היה בין שתי חצרות כותל גבוה י"ט או שהיה קרקעה של א' מהחצרו' גבוה מחבירו ה' טפחים ועשה עליו מחיצה חמשה להשלימו לעשרה אין יכולים לערב יחד ואם היה הכותל גבוה לשניהם עשרה והיו בראשו פירות בני שתי החצרות יכולים להורידם לחצרו' וכן להעלו' עליו מפירו' ששבתו

בחצירו' ולהורידם ממנו לחצר אחרת בין שהכותל רחב ד' או
 אינו רחב ד' אבל פירות ששבתו בבית אם הכותל רחב ד' אסור
 להעלות לו ולא להוריד ממנו ואם אינו רחב ד' מותר (ובלבד שלא
 יחליפו כדלעיל סימן שמ"ו ס"א) ואם היה הכותל גבוה לאחת מהחצרות
 עשרה ולשניה אינו גבוה עשרה כגון שקרקעו של אחד גבוה משל
 חבירו מי שאינו גבוה לו עשרה מותר להשתמש בו אף בכלים
 ששבתו בבית והשני אסור להשתמש בו אף בכלים ששבתו
 בחצר והוא שיהא הכותל רחב ד' אבל אם אינו רחב ד' מותר
 לשתיהן להשתמש בו אף מן הבתים אפילו עירבו כל אחת
 לעצמה:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתרגם: רבונו של עולם חנון המרבה לסלח, סלח נא, מחל נא,
 כפר נא "סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך, וכאשר נשאתה
 לעם הזה ממצרים ועד הנה" כי אתה לבד יודע מעמד ומצב של
 ישראל עתה, כי נשארנו כתרן בראש ההר וכנס על הגבעה,
 "יתומים היינו ואין אב, אמותינו כאלמנות" ואין מי יעמד בעדנו,
 שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה הביטה בעינינו כי רבו מכאובנו
 וצרות לבבנו, ומה יעשו המון בני ישראל, כי מעצם חשכת
 הגלות ומרירות הצרות נחשך השכל ונחסר הדעת, עד אשר
 נלאו למצא הפתח לתשובה לשוב אליך על ידי כל מה שעובר
 עליהם, אשר פונתך רק בשביל זה חוס וחסל עלינו, ושלח לנו
 מושיע ורב להצילנו מכל הצרות בגשמיות ורוחניות, ויורנו הדרך
 הישר והאמת, באפן שנזכה להתעורר לשוב אליך באמת על ידי
 כל מה שעובר עלינו, הן מה שעובר בכלליות על כל עמך בית
 ישראל, הן מה שעובר בפרטיות על כל אחד ואחד בכל יום ויום

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רל"ב ❦ זאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שד"ך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

כָּל יְמֵי חַיָּיו מָלֵא רַחֲמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, צוֹפֵה נִסְתָּרוֹת, אֶתָּה לְבַד
יוֹדֵעַ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עִתָּה בְּכָל־וּבְפָרֵט, מַה נֹּאמַר וּמַה
נְדַבֵּר:

תתרנד: רבוננו דעלמא כלא, אדון יחיד נותן התורה, אתה גלית
לנו ברחמיך שכל כח העכו"ם הוא מהעי"ן [מהשבעים] אנפין
חשוכין דחינו, על ידי שאנו מתרשלין בעסק התורה, ואין אנו
מענינין בה פראוי ומחמת זה ורכי התורה נסתרו ונחשכו
מענינינו, ועל ידי זה מתגברים חם ושלום כל התאזות ומדות רעות
שבאים מהעכו"ם שיונקין מאנפין חשוכין ועל ידי זה בעצמו
מתגבר חם ושלום ממשלתם וגוזרין עלינו גזרות רעות ומרות
רחמנא לצלן אבל מה נעשה לתקן זאת, כי מחמת על הפרנסה
והתגברות היצר הרע ורבי הצרות קשה מאד לעסק בתורה
פראוי, ואפלו מעט שעוסקים בה, חשכו עינינו, ונסתם שכלנו
מלעין בה פראוי, ועל פי רב אין אנו מבינים אפלו פשוטן של
דברים, מכל שכן שאין אנו מבינים עמקותיה ונעימותיה
פנימיותיה וסודותיה ואין אנו זוכים לראות אור פני התורה
הקדושה וכמה וכמה אנו רחוקים משבעין פנים לתורה, מעי"ן
אנפין נהירין, שהם מכניעים ומבטלים העי"ן אנפין חשוכין, שעל
ידי זה ממילא נשברים ונופלים ממשלתם של העי"ן עכו"ם
שיונקים מהם, אבל איך זוכים לזה:

תתרנה: אלקי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ותן חלקנו
בתורתך, זכנו ברחמיך הרבים שנזכק להתעורר מעתה אליך
באמת, ונתחיל מעתה לעסק בתורה יומם ולילה ואל יטרידנו ואל
יבלבל אותנו שום טרדא ועסק ומשא ומתן, רק תהיה מלאכתנו
נעשית על ידי אחרים וברחמיך הרבים תפרנס אותנו בהרחבה

גְּדוּלָה, וְתִסְפִּיק לָנוּ כָּל הַצְּטֻרְכוּתֵנוּ מֵאֲתֶךָ קֹדֶם שְׁנִצְטָרֶךָ לָהֶם, בְּאִפְּן שְׁלֹא נִצְטָרֶךָ לְעֶסֶק בְּשׂוּם עֶסֶק בְּשִׁבִיל פְּרֻנְסָה, רַק תִּהְיֶה תּוֹרַתֵנוּ אֲמֻנוֹתֵנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִהְיֶה עִמָּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא וְאַפְלוּ מִי שְׁמִכְרָח לְעֶסֶק בְּאִיזָה מְלָאכָה וְעֶסֶק וּמִשָּׂא וּמִתָּן בְּשִׁבִיל פְּרֻנְסָה, תַּעֲזֹרֵם וְתִחַזֵּק לְבָבְכֶם, שֶׁאֵל יִשְׁכְּחוּ חֵם וְשָׁלוֹם אֶת עוֹלָמָם הַנִּצְחִי וְיַחֲוִסוּ עַל נַפְשָׁם לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְתִהְיֶה תּוֹרַתְכֶם קִבֵּעַ וּמְלָאכְתֶּם אֲרָעִי וְלֹא יִתְבַטְּלוּ מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה כִּי אִם בְּעֵת הַהִכָּרָח בְּשִׁבִיל הַמִּשָּׂא וּמִתָּן וְהָעֶסֶק בְּלִבָּד, וּבְכָל זְמַן שִׁיּוּכְלוּ לַחֲטֹף אִיזָה שְׁעָה אִו רְגַע, מְכַל שָׁכֵן יוֹם אִו יוֹמִים לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה, יִזְכּוּ לַהֲגוֹת בָּהּ בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָה וְתִרְחֵם עָלֵינוּ, וְתִפְתַּח לָנוּ שְׁבִילֵי הַשִּׁכּוּל הַאֲמִתִּי שְׁנִזְכָּה לְהַבִּין כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה עַל בְּרִיז וְאַמְתָּתָן, וְנִזְכָּה לְהַכְנִים כָּל מַחֲנוּ וּמַחֲשָׁבוֹתֵינוּ וְשִׁכְּלָנוּ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה וְלַעֲיִן בָּהּ הֵיטֵב בְּמָקוֹם שְׁצָרִיכִין לַעֲיִן וְכָל כּוֹנְנֵתֵנוּ יִהְיֶה לְשִׁמָּה בְּאֲמִתִּי כִּדִּי לְהַבִּין דְּבָרֵי הַתּוֹרָה עַל בְּרִיז לְאַמְתָּתָן וְלֹא לְהַתִּיחֵר וּלְקַנְיֵר חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא בְּשִׁבִיל שְׂיָהָא נְקָרָא רַבִּי, וְלֹא בְּשִׁבִיל מָמוֹן וְכָבוֹד וְלֹא נַעֲשֶׂה חֵם וְשָׁלוֹם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה קְרוּדִים לְחַפֵּר בָּהֶם וְלֹא עֲטָרָה לְהַתְגַּדֵּל בָּהֶם, רַק נַעֲסֵק בְּהַתּוֹרָה בְּאֲמִתִּי לְשִׁמָּה בְּכָל כּוֹחֵנוּ וְשִׁכְּלָנוּ וּמַחֲשָׁבוֹתֵינוּ, כִּדִּי שְׂיָבִיאֵנוּ הַתְּלֻמוֹד לְיַדֵּי מַעֲשָׂה, לְסוּר מִרְעַ וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים תָּאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַבִּין הֵיטֵב בְּמַהֲירוֹת גְּדוּל בְּכָל מָקוֹם שְׁנִלְמוּד שָׁם וּלְהַשִּׁיג דְּבָרֵי הַתּוֹרָה בְּאֲמִתִּי, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד כָּל סְפָרֵי תּוֹרַתֶךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, תְּנִיךָ וְשִׁ"ם וּפּוֹסְקִים וּמְפָרְשֵׁיהֶם, וְכָל סְפָרֵי הַמְדָרָשִׁים, וְסְפָרֵי הַזִּיחַר הַקְּדוּשׁ וְתַקּוּנִים, וְכָל כְּתָבֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְכָל סְפָרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שְׂבִימֵינוּ, וְנִזְכָּה לְגַמְרָם וּלְחַזֵּר וּלְהַתְחִילָם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'רלל - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּמָה וּבְמָה פְּעָמִים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכֵּנוּ
לְהַתְמִיד בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמָדָה גְּדוֹלָה, כִּי יֵהֱיוּ חַיֵּינוּ וְאַרְךָ
יְמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִזְכֶּה לְהַמִּית עַצְמֵנוּ עַל הַתּוֹרָה עַד
שְׁתַּתְקִים בְּיָדֵינוּ וְנִזְכֶּה לְשִׁבְרֵךְ וּלְבִטּוֹל וּלְהַמִּית כָּל הַתְּאוּזוֹת רָעוֹת
וְכָל הַמַּדוּת רָעוֹת שֶׁבְּגוֹפֵנוּ, עַל יְדֵי עֶסֶק וְעִיּוֹן הַתּוֹרָה בְּאַמְתּוֹ: